

# אפרת מישורי הדם נתן את הפקודות

אהה!

"אהה!" תאמר ההיא  
ותלך להפך את השניצל.

"אהה!" יאמר ההוא  
ויפנה לעשות התעמלות.

"אהה!" אומר אני  
ואצא לי לשווח בגן.

ומה שמתרחב לממדי דלת  
יתכוץ לממדי צפרן  
ומה שיתכוץ לממדי צפרן  
ישרט על לחי ביד קטנה  
וישאיר סימן:

טפשה!

על מדף גבוה

(שיר למטפלת לפני הדלת)

על מדף גבה – את  
ושתי בנותי:  
(יש לך ילדים, אין לך שתי בנות).

על מדף גבה – את  
והתינקת שלך:  
(יש לך בת, אין לך תינקת).

על מִדָּף גְּבֵהָ – אֶת  
וּבְעֵלָהּ הָרוּפָא  
(יֵשׁ לָהּ בַּעַל, אֵין לָהּ בַּעַל רוּפָא).

על מִדָּף גְּבֵהָ – אֶת  
בְּעֵלָהּ וְתִינֻקַּת חוּלָה  
(יֵשׁ לָהּ בַּעַל וּשְׁנֵי יְלָדִים אֵין לָהּ תִּינֻקַּת חוּלָה).

על מִדָּף גְּבֵהָ – אֶת  
וְאֲנִי בְּזֻרְעוֹתֶיהָ  
(יֵשׁ לָהּ כָּאֵב רֹאשׁ, אֵין לָהּ כַּח).

### שיר ערש מאוחר

תִּינֻק מִתַּחַת לְמוֹבִיל.  
זֶה לֹא שָׁלֵב,  
זֶה תִּינֻק מִתַּחַת לְמוֹבִיל.

תִּינֻק מִתַּחַת לְמוֹבִיל.  
זֶה לֹא תִינֻק,  
זֶה נִמְרוֹד מִתַּחַת לְמוֹבִיל.

נִמְרוֹד מִתַּחַת לְמוֹבִיל.  
זֶה לֹא מִתַּחַת,  
זֶה נִמְרוֹד מִתַּחַת לְמוֹבִיל.

נִמְרוֹד מִתַּחַת לְמוֹבִיל.  
זֶה לֹא מוֹבִיל,  
זֶה נִמְרוֹדִי.

אלי, אלי

הדם נתן את הפקדות.  
השרירים ציתו.

יום אחד  
עוד תשוב למים ההם:

האצבע תתחב שוב  
פנימה,

הלשון תשתרבב הצדה  
למנוחה לא נכונה

עגול הפה ישמט  
ויפל:

אלי, אלי  
פסה